№ 163 ԿԻՐԱԿԻ ՅՈՒԼԻՍԻ 30

1906

ԵՐԵՍՈՒՆՉՈՐՍԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ԿԻՐԱԿԻ ՅՈՒԼԻՍԻ 30 № 163

Տարեկան գինը 10 րուբլի. կէս տարւանը 6 րուբլի.
առանձին համարները ԱՄԵՆ ՏԵՂ 5 ԿՕՊԵԿՈՎ.

Թիֆլիսում գրւում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, редакція «Мшакъ».
կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».

Տէլէֆօն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւն ընդունւում է ամէն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարւում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.

Տէլէֆօն № 253.

ՀԻՄՆԱԴԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ՈՒՐԾՐՈՒՆԻ

Բազուի հայոց եկեղեցական-ծխական դպրոցների համար

ՀՐԱՒԻՐՎՈՒՄ ԵՆ

1) Օրիորդաց դպրոցի համար աւագ ուսուցչուհի՝ շաբաթական 12 դասով և աւագուհու համար 500 ր. վարձատրութիւն։ Ցանկալի է, որ խնդրատու թեկնածուն բարձրագոյն մանկավարժական կրթութիւն ստացած և վարչական փորձառութիւն ունեցող անձնաւորութիւն լինի։

2) Երկու ուսուցիչ երգեցողութեան դասերի համար, իւրաքանչիւրը շաբաթական 16—18 դասով։ Երգեցողութեան ուսուցիչները մասնագէտ երաժիշտներ պիտի լինեն, որոնցից մինը նաև քառաձայն երգեցիկ խումբ կազմելու և դիւանաբերելու հմտութիւն պիտի ունենայ, որի համար առանձին վարձատրութիւն կը տրուայ։

3) Տղայոց դպրոցի համար մի մասնագէտ նկարչութեան ուսուցիչ՝ շաբաթական մինչև 18 դասով։

Դասագինն է՝ մինչև 12 դասը 75-ական րուբլի, իսկ 12-ից վեր իւրաքանչիւր դասը 50-ական րուբլի։

Ցանկացողները թող բարեհաճին դիմել հոգաբարձութեան մինչև օգոստոսի 20-ը, ներկայացնելով իրանց կրթական ցնդի և անցեալ գործունէութեան մասին համոզուա տեղեկագիր, Հասցէ. Баку. Приходскому попечительству Бакинскихъ церквей։

առ. 3—3

Նաստաիա Վարլամօվնա և Տիգրան Միքայէլեան Շադինեանցները, Վարվառա Միքայէլեան Նազարեանը, Աննա Միքայէլեան Բադրասարեանը և Նազար Յովհաննէսեան Նազարեանը յաւէտ սրտի յայտնում են ազգականներին և ծանօթներին առաջինը իր թանկագին որդու, 2-րդի, 3-րդի և 4-րդի թանկագին եղբօր և վերջինը իր աներջդի Թիֆլիսի պատուաւոր քաղաքացի՝

ԵԱԳՕՐ ՄԻՔԱՅԷԼԵԱՆ ՇԱԴԻՆԵԱՆՑԻ

մահը։ Հոգեհանգիստը այսօր, յուլիսի 29-ին, երեկոյեան ժամը 7-ին։ Յուղարկաւորութիւնը, կիրակի, յուլիսի 30-ին, առաւօտեան ժամը 10-ին, իր բնակարանից (Ա. քաա-Աւագեան տուպիկ № 9 սեփ. տուն) դէպի Մոզնու ս. Գէորգ եկեղեցին։ Թաղումը Վերայի գերեզմանատունը։ (շ. կ.) 2—2

ՋԳՐԱՇԷՆԻ

ս. Աւետաց եկեղեցու ծխական դպրոցների հոգաբարձութիւնը սրանով յայտնում է ի գիտութիւն ընդհանուր.

ՎԱՐԺՈՒՀԻՆԵՐԻ և ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ,

որ ուսուցչական խումբը 1906/7 ուսումնական տարվայ համար կազմված է և հաստատված, իսկ այն ընդհատուկները, որոնք հրաւէր չեն ստացել հոգաբարձութիւնից, պատ են։

ՀՐԱՒԷՐ

Ջրաշէնի ս. Աստուածածին եկեղեցու մոմարար երկսեռ ծխականները (21 տարեկանից վեր) երկրորդ անգամ հրաւիրվում են ժողովի նոյն եկեղեցին յուլիսի 30-ին, կիրակի առաւօտեան ճիշտ 11 ժամին, զբաղվելու Ջրաշէնի երկսեռ դպրոցների հարցով և ընտրելու երեք պատուիրակ ռուսահայց կենտրոնական ժողովի համար չորս պատգամաւորների ընդհանրութեանը մասնակցելու։

Այս ժողովը վաւերական կը համարվի անկախ ներկայ եղող ծխականների թիւից։

Առանձին հրաւիրաթերթեր չեն ուղարկվելու։

Ջրաշէնի ս. Աստուածածին եկեղեցու՝

Գէորգ ա. ք. Աբելեան
Երէցփոխ՝ Ալէք. Քալանթարեան
առ. (շ. կ.) 2—2

ՅՈՎՍԷՓ ՏԷՐ-ԴԱՒԹԵԱՆ

Ելիզաւետինսկայա, 40.

Ընդունելութիւնը և պարապմունքները ամբողջ տարի. (ա.օ.) առ. 2—6

ՇԱՐՈՒՆԱԿՎՈՒՄ Է

«ԽԱԹԱԲԱԼԱ»

երեխեական-ասատրական շաբաթաթերթի

բաժանորդագրութիւնը

Տարեկան գինն է Թիֆլիսում 4 ր, գուրսը՝ 5 ր., 1/2 տարվայ գինն է Թիֆլիսում 2 ր., գուրսը՝ 2 ր. 50 կ., երեք ամսվանը 1 ր., գուրսը՝ 1 ր. 25 կ.։

Ծ ան.—Սկզբում, մտադրվելով «Խաթաբալա» երկու շաբաթը մի անգամ լոյս ընծայել, տարեկան գինը որոշել էինք 2 ր. և 2 ր. 50 կ.։ Բայց այժմ, քանի որ այն շաբաթաթերթ դարձրինք, այդ պատճառով էլ գինը կրկնապատկում ենք։

Խմբագրութեան հասցէն՝ Тифлисъ, редакція «Хатабала».

Վաճառվում է գուառական բոլոր հայատառ քաղաքներում։

Շաբաթ, յուլիսի 29-ին, լոյս տեսաւ № 8.

Խմբագիր-հրատարակող՝ Աստ. Երիցեան
(ու. կ.) առ. 2—2

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Պէտք է կազմակերպել. Վերջին տեղեկութիւններ. Սպասից յետոյ. Դարձեալ արիւն. Համան կովկասեան վնասարակն շրջանին. Պաշտօնական. Ընտրութիւնների շուրջը. Մասուլ. Իմ պատասխանը «Ալիքին». Անվերջ սասխօսութիւն. Տրտունջները բարձրանում են. «Պարալմենտական» կոչված ընտրութիւնները. Ֆանձակի շրջանում. Ուսուցիչը չը կեղծէ. Ներքնակների յիշատակին. Նամակ խմբագրատուն. Ներքին լուրեր. ԱՐՏԱՒԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ներքին լուրեր. ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.—Նկարիչ Մաթոսեանի նկարը. ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ։

ՊԷՏՔ Է ԿԱԶՄԱԿԵՐՊԵԼ

I

«Մշակի» մէջ մենք զեկուցեցինք մի շարք յօդուածներ *) «Հողային խնդիրները» անունով, որոնց մէջ շօշափեցինք հողային խնդիրներին վերաբերեալ թէ ընդհանրապէս ամբողջ Կովկասի, թէ մասնաւորապէս Ղարաբաղի համար։ Այդ յօդուածների առիթով մեզ դիմեցին մի քանի հոգի, որոնք կարծում են, թէ մենք չենք ճանաչում հողային կարգերի մասին։ Ինչպէս յայտնի է, սրանից քանի տարի առաջ, Տիխէեվի նախաձեռնութեամբ ուսումնասիրութեան ենթարկվեցին Անդրկովկասի պետական գիւղացիների հողային հարցերը։ Ժողովված նիւթերը հրատարակվեցին նախ գլուա-գլուա, ապա, ենթարկվելով մասնագէտ անձերի քննութեան, լոյս տեսան իբրև ամփոփումներ և ընդհանուր ընտրուածներ, լուսաբանված իրաւաբանական փիլոսոփայութեան և այլ տեսակէտներով։

Այնուհետև լոյս տեսան առաջիկայ կոմիտեի և գիւղատնտեսական ընկերութեան մի քանի լուրջ աշխատութիւններ և մի երկու մասնաւոր հրատարակութիւններ։

II

Թէև զանազան ժամանակներում փորձեր են արված ուսումնասիրելու մեր հողային հարցերը և կան աշխատութիւններ, որոնց մէջ պարզված են հողատիրութեան և հողի շահագործութեան վերաբերեալ որոշ կէտեր, այնուամենայնիւ մենք չունենք լիակատար տեսութիւններ կովկասեան հողատիրութեան և հողային կարգերի մասին։

Ինչպես յայտնի է, սրանից քսան տարի առաջ, Տիխէեվի նախաձեռնութեամբ ուսումնասիրութեան ենթարկվեցին Անդրկովկասի պետական գիւղացիների հողային հարցերը։ Ժողովված նիւթերը հրատարակվեցին նախ գլուա-գլուա, ապա, ենթարկվելով մասնագէտ անձերի քննութեան, լոյս տեսան իբրև ամփոփումներ և ընդհանուր ընտրուածներ, լուսաբանված իրաւաբանական փիլոսոփայութեան և այլ տեսակէտներով։

Այնուհետև լոյս տեսան առաջիկայ կոմիտեի և գիւղատնտեսական ընկերութեան մի քանի լուրջ աշխատութիւններ և մի երկու մասնաւոր հրատարակութիւններ։

III

Եղած աշխատութիւնները սակայն չեն կարող լիովին գոհացնել մեզ։ Նրանք տալիս են հետաքրքրական և կարևոր տեսութիւններ և տեղեկութիւններ մեր հողային հարցերի մասին, բայց ինքը հարցերը իր ընթացքի կեանքով, իր հրապարակ բերած հարցերով պահանջում է, որ ուսումնասիրութեան դաշտը աւելի ընդարձակ և խոր ճակատով լիներ, որ երկրի զանազան շրջանները իրանց բնորոշ գծերով աւելի լաւ պատկերացված լինէին և այնպիսի նիւթեր ժողովված լինէին, որոնք կարողանային հիմք ծառայել գործնական ցուցումները մշակելու համար։

Անհրաժեշտ է ուսումնասիրութիւնները շարունակել և նրանց կազմակերպել ամբողջ միտնական հիմքերի վրա, որով սիստեմի ենթարկելով թէ նիւթեր ժողովելու գործը Անդրկովկասի զանազան շրջաններում և թէ նիւթերի պահպանութիւնը այն հիմնական պահանջների համաձայն, որոնք կարևոր են հողային խնդիրները բազմակողմանի ընդգրկելու համար։

IV

Այդպիսի ուսումնասիրութիւններ չեն կարող անել մասնաւոր անձեր։ Եւ յայտնայն դէպս գժուար է յոյս դնել կաժաւորների վրա, որոնք կարող են երևան գալ կամ չը գալ։

Պէտք է գործին գլուխ կանգնի մի որ և է հիմնարկութիւն, մի որ և է կազմակերպութիւն, կամ մի քանի հաստատութիւններ միասին։

Օրինակ, եթէ կովկասեան գիւղատնտեսական ընկերութիւնը ինքը առանձին հանուր և թէ յատկապէս կովկասեան մի շարք հարցեր։

Այդ յօդուածների առիթով մեզ դիմեցին զանազան տեղերից լրացուցիչ ցուցումներ ստանալու կամ իրանց ուրիշ տեղական տարակուսանքները պարզելու։

Գործնական կեանքը հազիս է բերում զանազան հարցեր, որոնք կարօտ են աշխատութեան և նպատակայարմար լուծման։

Այդ հարցերը վերաբերում են թէ գիւղական հողային կարգերին, թէ կալուածատիրական կապալառողերին, թէ պետական ագատ հողերին, անասուններին, թաղաններին և թէ մէկ-ապրուսային յատկութիւններին։

II

Թէև զանազան ժամանակներում փորձեր են արված ուսումնասիրելու մեր հողային հարցերը և կան աշխատութիւններ, որոնց մէջ պարզված են հողատիրութեան և հողի շահագործութեան վերաբերեալ որոշ կէտեր, այնուամենայնիւ մենք չունենք լիակատար տեսութիւններ կովկասեան հողատիրութեան և հողային կարգերի մասին։

Ինչպես յայտնի է, սրանից քսան տարի առաջ, Տիխէեվի նախաձեռնութեամբ ուսումնասիրութեան ենթարկվեցին Անդրկովկասի պետական գիւղացիների հողային հարցերը։ Ժողովված նիւթերը հրատարակվեցին նախ գլուա-գլուա, ապա, ենթարկվելով մասնագէտ անձերի քննութեան, լոյս տեսան իբրև ամփոփումներ և ընդհանուր ընտրուածներ, լուսաբանված իրաւաբանական փիլոսոփայութեան և այլ տեսակէտներով։

Այնուհետև լոյս տեսան առաջիկայ կոմիտեի և գիւղատնտեսական ընկերութեան մի քանի լուրջ աշխատութիւններ և մի երկու մասնաւոր հրատարակութիւններ։

III

Եղած աշխատութիւնները սակայն չեն կարող լիովին գոհացնել մեզ։ Նրանք տալիս են հետաքրքրական և կարևոր տեսութիւններ և տեղեկութիւններ մեր հողային հարցերի մասին, բայց ինքը հարցերը իր ընթացքի կեանքով, իր հրապարակ բերած հարցերով պահանջում է, որ ուսումնասիրութեան դաշտը աւելի ընդարձակ և խոր ճակատով լիներ, որ երկրի զանազան շրջանները իրանց բնորոշ գծերով աւելի լաւ պատկերացված լինէին և այնպիսի նիւթեր ժողովված լինէին, որոնք կարողանային հիմք ծառայել գործնական ցուցումները մշակելու համար։

Անհրաժեշտ է ուսումնասիրութիւնները շարունակել և նրանց կազմակերպել ամբողջ միտնական հիմքերի վրա, որով սիստեմի ենթարկելով թէ նիւթեր ժողովելու գործը Անդրկովկասի զանագան շրջաններում և թէ նիւթերի պահպանութիւնը այն հիմնական պահանջների համաձայն, որոնք կարևոր են հողային խնդիրները բազմակողմանի ընդգրկելու համար։

IV

Այդպիսի ուսումնասիրութիւններ չեն կարող անել մասնաւոր անձեր։ Եւ յայտնայն դէպս գժուար է յոյս դնել կաժաւորների վրա, որոնք կարող են երևան գալ կամ չը գալ։

Պէտք է գործին գլուխ կանգնի մի որ և է հիմնարկութիւն, մի որ և է կազմակերպութիւն, կամ մի քանի հաստատութիւններ միասին։

Օրինակ, եթէ կովկասեան գիւղատնտեսական ընկերութիւնը ինքը առանձին անկարող է մի այդպիսի գործ գլուխ բերել, այն ժամանակ կարելի է միացնել գործի իրականացման համար մի քանի հաստատութիւններ, ինչպէս օրինակ ստատիստական կոմիտեները, հարց հողագրական ընկերութիւնը, վրաց ազնուականութեան կալուածական բանկը, պետական և հասարակական մի քանի հաստատութիւններ, այլ և քաղաքական կուսակցութիւնների բիւրօներ։ Նախաձեռնութիւնը կարող է վերցնել գիւղատնտեսական ընկերութիւնը իր վրա։

Պէտք է գիմել գործի կազմակերպութեան։

Ա. Քալանթար

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

—

Շուշի, 25 յուլիսի

Բնական է, որ Շուշու կոտրածը աբձագանգ պիտի տար և դիւղերն։ Շենլեր, Սօս և Ճարտար գիւղերը նորից ենթարկվեցին Թուրքերի յարձակման և աննշան վնասներով յետ մղեցին յարձակումները։

Ջէբրայիլը (կարեազին) մինչև Շուշու վերջին ընդհարումները օբլինակելի էր իր խաղաղութեամբ. հայ-թուրքական յարաբերութիւնները, երթևեկութիւնը, առևտուրը իրանց սովորական շաւղի վրա էին. բայց այդ ընդհարումները նրանց ևս գծից հանեցին և ահա խուրծուումներ են լսվում Առաքել, Ցոր, Բահնազոր գիւղերում։ Արաքսի ափերին թուրքական արշաւանջներն ու յարձակումները հանգստութիւն չեն տալիս այդ գիւղերին և ամբողջ գաւառին։

—

Շուշի, յուլիսի 26-ին

Լարված խաղաղութիւն է, այն՝ ինչ որ մինչև ամսիս 12-ն էր։ Աւելացել է մի բան.—քաղաքում կեանքը միանգամայն կանգնած, լճացած է, դրսից հաց, շաքար և նաւթ չեն գալիս և գները օրեցօր բարձրանում են. Ղուրը դեռ կտրված է. առևտուր չը կայ։ Եւ այնինչ եկած պաշարները բռնված են Ագդամում։ Հետագիրը դեռ երեկ բացվեց, իսկ պատը այսօր սասցվեց։ Սա կեանք չէ, ապրուստ չէ, այլ դժոխք։ Սրան վերջ չը կայ, մինչև քաղաքի խոպան քայքայվելը, մինչև ազգաբնակութեան բնաջինջ դառնալը։

Գիւղացու հունձը կանգնած է. նա հրացանը ձեռին միայն իր անձը, իր ընտանիքն է գիշեր ցերեկ պահպանում։ Այսօր նրա որ օրն է. նա դաշտային գործից քիչ սրբելու ժամանակ չը պիտի ճարէր, բայց գաշը նրա երեսը տեսնելու շաբաթներով կարօտ է։ Եւ այսպէս քայքայվում ենք անվերջ, վազում ենք դէպի սուի դուռը...

—

Մենք հաղորդեցինք, ո՛ պարսից Շահի ծննդեան տաբեդարձի օրը, պարսկահպատակ հայերը Թիֆլիսի ընդհանուր հիւպատոս Մուֆախամ-Սուլթանի միջնորդով շնորհաւորական և հատատարիմ հպատակութեան հեռագիր ուղարկեցին Մուզաֆֆեր-Էդդին Շահին։ Այժմ, հիւպատոս Մուֆախամ-Սուլթանը սասցել է հետեւեալ հեռագիրը.

«Ձանձնարարութիւն է տրվում ձեզ արտայայտել կայսերական գոհունակութիւնը պարսկահպատակ հայերին»։

Մուշիր-Դովլէ
(Արտաքին գործերի մինիստր)

ԱՂԵՏԻՑ ՅԵՏՈՑ

I

Ահա և փաստերը։

Վերջապէս սասցվեց Շուշու պօստը և մենք կարող ենք ասել մեր ընթերցողներին աւելի ամրամասն տեղեկութիւններ այնտեղ կատարված եղելութիւնների մասին, քան հնարաւորութիւն ունէինք անել, հիմնվելով միայն հեռագրական սղված հաղորդագրութիւնների վրա։

Մեր առաջ դրված է պատերազմական գործողութիւնների մի փոքրիկ նկարագրութիւն։ Միմեանց դէմ դիրքեր գրաւած հայեր և թուրքեր կուռել են մի քանի օր, երբեմնակի ընդհատումներով։

Որքան անձնուիրութիւն, որքան քաջութիւն և հերոսութիւն, կապված սպառնութիւնների, աւերի և հրդեհների հետ։

II

Ովքեր են թշնամիները, ովքեր են կուռղները։

Հարևանները, համաքաղաքացիները։

Ինչո՞ւ, ինչ նպատակներ իրագործելու համար։

Այդ հարցին պատասխան տալ չէ կարող ոչ ոք։

Եւ դա է սարսափելին ու ողբերգականը։

Արիւնը հոսեց, մարդիկ գոհվեցին, տներ աւերվեցին և այրվեցին, որպէս զի յետոյ կուռղ կողմերը միմեանց մօտենան և ասեն. «Այս բոլորը մի ընդհանուր թշուառութիւն է, աննպատակ մի գործ է թէ այս և թէ այն կողմի համար, որ դա վիրջ ի վերջոյ մի պատուհաս է, որ թափվել է մեր երկրի վրա և շուտով չէ վերանում ոչ մի կերպ»։

III

—Մենք չենք ցանկանում յարձակվել, կոտորել և աւերել. բայց երբ ուրիշը յարձակվում, կոտորում և աւերում է, մենք պէտք է կարող լինենք դիմադրել նրան մեր բոլոր ոյժով և նոյն իսկ այնպէս պատժել նրան, որ յարձակվողը միւս անգամ հաճոյք չը զգայ կրկնել իր վայրենի փորձերը։

Այդ է այն ձևակերպութիւնը, որ իւրացրել է այժմ մեր ժողովուրդը և աշխատում է պատրաստ լինել անակընկալ յարձակումներին ազդեցիկ կերպով պատասխանելու և նրանց յետ տալու հասցէ։

Այդ ինքնապաշտպանութիւն է, որ այժմ գարձել է մեր ժողովրդի համար կենսական մի անհրաժեշտութիւն, մանաւանդ այնտեղ, ուր արագ գոյանում են ընդհարման առիթներ։

VI

Գուլթաքին և արհեստին կպած մեր ժողովուրդը, որ միայն հալալ աշխատանքի մասին է հոգում, իրերի և հանգամանքների բերմունքով զրված է մի այնպիսի կացութեան մէջ, որ նա պէտք է պատրաստ լինի ամէն րոպէ դիմադրելու վայրենի յարձակումների և արշաւանքների դէմ։

Դա մի ահռելի գրութիւն է, բայց դա իրականութեան փաստ է։

Եւ ահա ժողովուրդը սոխրված է մշակական արշխութեան մէջ պահել, իբրև մշտական պատերազմի մէջ։

Դա անսովոր, անկանոն և անհնարին կեանք է, որը կը կաշկանդէ ազգի զարգացումը, եթէ կարճ ժիղոցում նա չը բարեփոխվի։

Նահատակների անձնուիրութիւնը և նրանց քաջագործութիւնները նպատակ ունեն տալ հաստատ խաղաղութիւն, որը միայն կարող է հնարաւորութիւն տալ առաջ մղելու ժողովրդական զարգացման գործը ընդարձակ կերպով։

Ա. Քալանթար

ԴԱՐՁԵԱԼ ԱՐԻՒՆ

—

Շուշի 12 յուլ., առաւօտեան 12 ժ.

Սկսվեց հրացանաձգութիւն...

Գաղաը իրարանցման մէջ ընկաւ։ Մարդիկ դէս ու դէն փախան, խանութները կողպեցին ու տուն վազեցին։ Հինգ րոպէում բազարը դատարկվեց, ամայացաւ։ Իրիքներում այժը մնծացաւ։ Ջօրքը խկոյն գնաց։ Դիմեցաը երկու կողմից էլ հրամայեց չարձակել՝ չհնաւ։ Հայերը գադարեցին. զօրքն առաջ անցաւ, իսկ թուրքերը շարունակեցին...

Հայերը լսեցին գեներալին։ Նա տեսաւ, համոզվեց և սոխրված եկաւ երկու զօրիզ գիրքերում գինւորական այժը կենտրօնացնել. —մէջը Գոմկար-ագի ասն հանգէպ, իսկ միւսը Ղամլուղի առաջ։ Գոմկար-ագի անից սկսեցին զօրքի վրա անգուսպ հրացանաձգութիւն։ Գնդապետը թնդանօթը մի քանի անգամ գուաց այդ տան վրա. թուրքերը տունը թողին ու փախան, բայց չը լռեցին, այլ պատասխանեցին թնդանօթին աւելի սասիկ, որը տեղի տուաւ զօրքին աւելի նեղդրժանքան դիր կատաբելու և չարդ տալու թուրքերին ու ջնաելու նրանց տներին։ Երիքորդ այժը Ղամլուղում սպայի հրամանով լռեցրեց հայերին, երկու հրացան լսից գրանցից ու յետ գարձրեց, բայց թուրքերը զօռեցին և... երկու գիւղը գոհ գնաց սպայի անփորձառութեան։ Հայերն առաջ անցան, քշեցին թուրքերին մինչև Շահզադի տունը։

Երեկոյեան 3 ժամ

Գինեարան անձամբ գնաց դիրքերը և վերադարձաւ, յորդորելով հայերին գադարել... և անցաւ թուրքերի մէջ։ Հրացանաձգութիւնը չարունակվում է նոր կարգով։ Գնդակի որոտը խլացնում է օգը, խլացնում է և մարդուն։ Սովորել, ընտելացել ենք. անցեալ տարվայ նման չի ազդում մեզ վրա։ Առաջնեղովս գլուխներ են տանում, արիւնը կաթկթելով. ոչինչ՝ սրատարվել ենք։ Էլ վաշվշոց, էլ լաց ու կոծ չը կայ անցեալ տարվայ նման...

Ինչից սկսվեց այս գժոխային խաղը։

Այսօր առաւօտ վերին թաղի եկեղեցուց գան, Զալունց պան մօտ, Սահակ անունով մի հայ են սպանել թուրքերը, պատէզում քնած մի հայ. նախ խեղդել են նրան պարանով և ապա մորթել դաշոյնով։ Գաւասան քննիչը, ոստիկանապետը և բժիշկը գնացել են գնուելեան, իսկ հայերը գնացել են գիակը վերցնելու, յանկարծ թուրքերն սկսել են գիրքերից գրանց վրա գնդակ արձակել։ Մէկ-երկու համբերելուց յետոյ, պատասխանել են հայերը։ Ահա այդտեղից է սկսվել կռիւը։ Այդ վկայեցին և յիշեալ պաշտօնեաները։ Սակայն կռւի իսկական պատճառը, ինչպէս հաւատացնում են, հետևեալն է։ Մի քանի օր սրանից առաջ բանտարկվեց Նալչաֆ-Գուլի Ջիւանշիրը իր յայտնի ոճրագործութիւնների համար։ Այս գէպքը գրգռել է թուրք ամբոխին։ Մի գեպ նրանք կամեցել են յարձակվել բանտի վրա և ազատել նրան, բայց Գօլօշչապովի պատնէշները յետ է կասեցրել նրանց այդ դիտաւորութիւնից։ Իսկ երէկ քաղաքում լուր տարածվեց, որ նրա համար հաց տանելու ժամանակ՝ հացի մէջ բռնել են մի նամակ այսպիսի բովանդակութեամբ.—մինչև հինգշաբթի օրը կամ քիչ պէտք է զօռով այդտեղից ազատենք, կամ պիտի կոտորվենք...։

Գօլօշչապովը թուրքերի թաղից վերադարձաւ և հետը բերաւ գաւառապետի դիւանապան ծառայող հայերին։ Նա կապել է այնտեղ թուրքերին և հրամայել գադարեցնել կոտորածը այնպէս, ինչպէս սկսել են, թէ չէ ինքը պիտի գործէ թուրքերի դէմ, իբրև առաջին սկսողի։ Թուրքերն իրանց սովորական երդումներով կամեցել են հաւատացնել նրան, որ նախայարձակը հայերն են եղել և ոչ թէ իրանք և խնդրել են իրաւունք տալ իրանց 4 ժամվայ ընթացքում ջնջել բոլոր հայերին։ «Գուցէ հաւատայի ձեր խօսքին, եթէ առաջին համազարկը գուռ չը լինէիք առած պիակ բաց անող պաշտօնեային։ Ես իմ տանից մօտ լինելով՝ գնդակները չը թափվեին տանս մէջը. ահա գրանք»,—պատասխանել է գեներալը և ցոյց տուել նրանց իր տնից հաւաքած գնդակները։

Իո՞նչ կը լինէր մեր ճարը, եթէ այդ փորձը կատարված չը լինէր իրան գեներալի վրա...

Երեկոյեան 7 ժ.

Սկսվեց հրդեհ։ Այրվում են վերջերը ղըշլանի՝ Ղամլուղի թաղից ցած հայերի և թուրքերի տներ։ Այրվում է Ագա-Իրզայի տունը, որը թուրքերն իրանք հրդեհեցին։ Երբ որ նրանց սպառնում է այդտեղից փախչելու վտանգը, իրանք հրդեհում են և փախչում։ Դա թուրքերի ամենասովորական գիրքերից մէկն է...

Հրացանաձգութիւնը սասակացաւ։ Ռուսները չեն վատահանում թուրքերի թաղը գնալ. նրանց սպասում են, հայհոյում, պլոկում։ Մի գինուոր Ալօլլուից գալիս հրացան են արձակում, մտանում, հանում վարտիկն ու կօշիկները և իրան ձեռնամ բաց թողնում։ Նա լալով եկել էր հայերի թաղը։ Հազցրին նրան վարտիկ և կօշիկներ։

Այրվում է խանի աղկայ բաղնիքը, վրեից հայերի տներ և ներքեից Ջաֆար-բէկ Վեզիրովի (նախկին Ասրի-Բաթայի) և նրա շարքի տները։

Երեկ. 10 ժ.

Գօլօշչապովի բնակարանի վրա (տուն Ասրի Այդինեանի) անհամար գնդակներ են թափվում թուրքերի կողմից։ Մտանում է և հրդեհը։ Նա թողել այդ տունը և տեղափոխվել «Մարգիլ» հիւրանոցը։

Այդտեղ են քաշվում և մնում առաջնաւորները։

Ցուսահատական կռիւ է. թուրքերը աշխատում են «դամ-դամ» գնդակների հատազարկերի խլացումով սարսափ ազդել հայերին, բայց մինչ այս են նահանջում։ Մեր խնքնապաշտպանութեան ոյժը կաւում է անվեհեր եռանդով և անձնուիրութեամբ, քան անցեալ տարի։ Կուի մէջ վիրված կիներ ու աղջիկներ ևս կան։ Դրանք փափկասուն հայ տիկիններ չեն, այլ անձնուրաց հայրենասէրներ...

13 յուլիսի, առ. 8 ժ.

Ամբողջ գիշեր կռիւը շարունակվում էր նոյն ուժգնութեամբ, ինչ որ երէկ։ Մէկ ընդ մէջ լսվում էին թնդանօթի ձայներ։ Գիշերվայ կէսից զօրքը դադարել է, յետ քաշվել, և կրում են հայ ու թուրք։ Միայն թուրքերի թաղում ապրող օսահին սպայ Զերնեավսկին, որ մինչև այսօր թուրքերին կրթում էր վիճակաժողովութեան մէջ և որի տղ սիրագործութիւնը քաղ յայտնի է գեներալին, իր հարիւրհոգով ուղղակի կռւում է հայերի դէմ յաջակման առաջին օրվանից սկսած՝ դէպի Ղամլուղի թաղը և չնորհիւ նրա միջամտութեան ու խնդրագման հայերը այսօր գոհը ու վիրաւորները են տալիս։ Նրանց գնդակներից էր որ երէկ ընկաւ երկու զինուոր Ղամլուղում, որը և սատկի կատաղեցրեց տեղական զօրքին։

Երեկոյեան դռներից ու Ղայթալուի ձորակից կամենում են ներս խուժել Ջառսլուի և Ալալիսլուի թուրքերը, բայց քարինատկիցիք ու զայրալուեցիք յետ են մղում նրանց։ Եւ այսպէս, սասակ հրացանաձգութիւն է գնում՝ Եարմայում և Ղայթալուի ձորում։

Առաւօտ. 12 ժ.

Գինեարանը հայ և թուրք պատգամաւորներին ժամը 12-ին կանչեց իր նախկին ընակարանը՝ Այդինեանի տունը, հաշտութեան մասին խօսելու և վերջ տալու կուին։ Բայց երկու կողմն այնպես կատաղած կուում են, որ հազիս թէ մասծեն պատգամաւորական խորհուրդ կազմելու և հայ ու թուրք իրար հրես տեսնելու։ Ի՞նչ հաշտութիւն։ Անմօթի, վարկաբեկ, խրատիլակային մի զզուելի արատաւորութիւն է գարձել արդէն «հաշտութիւն» խօսքը...։

Թուրքերը երկու կօղակի ձեռքով ուղարկեցին Ալիի զրօշակը, յայտնելով, որ ձեռք են մեկնում հաշտութեան, բայց երկիւղ են կրում Այդինեանի տունը գնալ։ Գինեարը յետ գարձրեց և ասաց, որ ինքը մարդիկ է ուղել և ոչ լաթի կտոր, և նորից հրամայեց ժամը 6-ին անպատճառ գալու։

Տեսնում եք ինչ լաւ խաղեր են, ինչ կօմեդիաներ...։

Երեկոյ. 6 ժ.

Հրացանաձգութիւնը չարունակվում է ընդմիջումներով։

Ղայթալուի դիմաց էինք գուրս եկել՝ քերծի գլուխը։ Ախտեղ, հեռու անտառներում ուլեներում, գիւղի գլխին գնդակների արագ սուլոցները են վշտում։ Գիւղից օգնութիւն կանչեցին։ Մինչև Գօլօշչապովի մօտ հասնելն ու յայտնելը՝ մի գիւղացի սրտին մեր եաևը կանգնած էր գինեարալի պատշգամբում։ Գինեարը ասնելով նրան, բարկացած հարցրեց գալու պատճառը։ «Աղա, 4000 քիւրդ շրջապատել է մեզ. գիւղը ձեռքից գնայ. խնդրում ենք օգնութիւն»։ Գինեարալը հրամայեց թնդանօթն ահանելել քերծի գլուխը։ Կէս ժամից արդէն թընդանօթն ահտեղ էր և արձակվեց հինգ անգամ ուղղակի դէպի Ղամլուղի թաղը և հեռագրական գծերը կարատված և հեռագրական բոլոր թելերը կարատված դէպի ամէն կողմ։

Ընտրվեց 15 հոգուց բաղկացած մի յանձնաժողով հայերի միջից, որը վերգրեալ պայմանները պիտի դնէ թուրքերի առաջ և խաղաղութիւն կնքէ նոյն պայմաններով։ Այդ պայմանները ընդունվեցին թուրքերից, բացի առաջին կէտից։

Տէրտէրեանց սպայ Զերնեավսկի աշխատում է ամէն միջոց գործ գնել և բանտարկել հայերին և այդպիսով արհաւիրքը աւելի ընդլայնել։ Նա, տեսնելով որ իր բոլոր մեքենայութիւնները հայերի դէմ չեն անցնում, հնարել է մի այլ միջոց. պաշտօնական դեկուցում է տուել գեներալին թէ՝ «հայերը ապրատրել են ինձ մի գինուորի միջոցով իմ զօրքով հետաքրքրել խաղիլ անելց, որովհետև վճռել են հրդեհել այդ տունը. ինչպէս վարվեմ...»։ Գինվեց, տուրվեց, որ դա լոկ պրօվօկացիա է. ոչ մի գինուոր այդ չը վկայեց և հայերը ոչ մի հնարաւորութիւն չէին կարող ունենալ այդ տանը մօտենալու։

Ջերնեավսկու գինուորներից վեց հոգի անցնում էին հայերի թաղը. նրանց երկուսին ծանր վիրաւորեցին, իսկ չորսը փախան և յայտնեցին սպային, որը գնդակոցից գեներա-

ԳԻՆ
ԱՄԻՍԻՆ ՀԱՆԴԵՐՁՈՎ ՏԱՐԵԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
Տարեկան 6 ռուբլի, կիսամեայ 3 ռ. 50 կ.
Երեք ամսով 2 ռ.
Առանձին համարը 5 կոպ.
Հասցէ՝ Թիֆլիս, Գ. Տէր-Գրիգորեանի տպարանը, փո. 6.

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՐՑԸ

Մեզ հաղորդում են, որ Հայաստանի ներքին գործերի նախարարութիւնը ուղարկել է Կովկասի փոխարքային հետեւեալ հեռագիրը.

«Ներկայ տարուայ Սեպտեմբեր ամսի 30-ին Ալեքսանդրապոլի գաւառի Ղարաքիլիսայի գաւառապետ Ալեքսանդր Ալեքսանդրի Ռոստոմովը, գաւառապետական կառքով ճանապարհ ելնելով Ղարաքիլիսայից դէպի Ղազախ, Ղարաքիլիսայից 5 վերստ հեռու, Ղարաքիլիսայի գաւառական ոստիկանական վարչութեան ձիաւոր պահակներից 4 հոգուց բաղկացած ուղեկցութեամբ, ենթարկուել է յարձակման 15 հոգի զինեալ աւազակների կողմից, որոնք կրակ են բացել գաւառապետի կառքի վրայ։ Գաւառապետի ուղեկցութիւնը, ետ կրակելով, հալածել է աւազակներին, որոնք, ձիերի վրայ նստած, փախել են դէպի Ղարաքիլիսայի գաւառի Ղարաքիլիսայի գիւղերը։ Գաւառապետի ուղեկցութեան կողմից կրակոցների հետեւանքով սպանուել է աւազակներից մէկը, որի մարմինը մնացել է ճանապարհի վրայ։ Գաւառապետի ուղեկցութեան կողմից ոչ ոք չի վիրաւորուել։ Գաւառապետը, ուղեկցութեան հետ միասին, վերադարձել է Ղարաքիլիսա։ Ղարաքիլիսայի գաւառական ոստիկանական վարչութեան ձիաւոր պահակներից 4 հոգի, որոնք ուղեկցում էին գաւառապետին, ենթարկուել են յարձակման 15 հոգի զինեալ աւազակների կողմից, որոնք կրակ են բացել գաւառապետի կառքի վրայ։ Գաւառապետի ուղեկցութիւնը, ետ կրակելով, հալածել է աւազակներին, որոնք, ձիերի վրայ նստած, փախել են դէպի Ղարաքիլիսայի գաւառի Ղարաքիլիսայի գիւղերը։ Գաւառապետի ուղեկցութեան կողմից կրակոցների հետեւանքով սպանուել է աւազակներից մէկը, որի մարմինը մնացել է ճանապարհի վրայ։ Գաւառապետի ուղեկցութեան կողմից ոչ ոք չի վիրաւորուել։ Գաւառապետը, ուղեկցութեան հետ միասին, վերադարձել է Ղարաքիլիսա։ Ղարաքիլիսայի գաւառական ոստիկանական վարչութեան ձիաւոր պահակներից 4 հոգուց բաղկացած ուղեկցութեամբ, ենթարկուել է

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԻ ՆԻՍՏԸ

Նոյեմբեր 28, 1928 թ.

Նախագահութիւն Ա. Ա. Յովհաննիսեանի

Ներկայ էին 70 պատգամաւորներ։

Օրակարգ՝ 1) Հարցեր եւ պատասխաններ։ 2) Ընդհանուր քննարկում պետական տարեկան բիւջէի նախագծի։

Նախագահ։ Հարցեր եւ պատասխաններ։ Հարցուած է ֆինանսների նախարարին, թէ ինչպէ՞ս է լուծուելու Ալաւերդու պղնձահանքերի հարցը։

Ֆինանսների նախարար Ա. Ա. Յովհաննիսեան։ Ալաւերդու պղնձահանքերի հարցը լուծուած է։ Ինչպէս գիտէք, Ալաւերդու պղնձահանքերը տրուած էին Ամերիկեան ընկերութեան։ Ընկերութիւնը ստանձնած էր պարտաւորութիւն՝ շահագործել հանքերը եւ վճարել որոշ տոկոս։ Ընկերութիւնը չկատարեց իր պարտաւորութիւնները եւ հանքերը վերադարձուեցան կառավարութեան։ Ներկայիս հանքերը շահագործում է Ալաւերդու պղնձահանքերի ընկերութիւնը։

ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՈՑ ԳԱՂԹԱՊԱՏԻ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԱԾ Ի ՓԱՐԻԶ ՏԱՐԻ 1880 Թ.

ԹՈՓԱԼՈՒԱԾ Թ. ԾԱՂԻԿԵԱՆ

Ամսագիր, հրատարակուի տարեգլուխ (Janvier) ամսոյ 1-ին։

Ամսագրին նպատակն է ծանօթացնել ընթերցասէր հասարակութիւնը հայ ազգի անցեալ եւ ներկայ կեանքին հետ, ինչպէս նաեւ ծանօթացնել նորագոյն ժամանակներու մէջ հայ ազգին մտաւոր եւ նիւթական յառաջդիմութիւնը։

Ամսագրին մէջ պիտի տպուին՝ 1) Հայոց պատմութեան ընդհանուր եւ մասնաւոր նիւթեր։ 2) Հայ ազգագրութեան նիւթեր։ 3) Հայ հնախօսութեան նիւթեր։ 4) Հայ աշխարհագրութեան նիւթեր։ 5) Հայ ժողովրդական բանաստեղծութիւն։ 6) Հայ գրականութեան եւ լեզուի նիւթեր։ 7) Հայ ժողովրդական սովորութիւններ, հաւատալիքներ, առած եւ ասացուածք։ 8) Հայ ժողովրդական խաղեր, զուարճութիւններ։ 9) Հայ ժողովրդական երգեր։ 10) Հայ ժողովրդական առակներ։ 11) Հայ ժողովրդական հանելուկներ։

Նա. Լիմոնճեան։ Մ. Մ. Նալեանց։ Փոխանորդ Ս. Թ. Ծ. Ծ. Ե. Ա. Ա. Ա